

Inger Gautier Schmit: Det er vel noget ualmindeligt, at et Forslag, som er vedtaget den sidste Dag i en Rigsdagssamling, bliver fremsat igen paa Rigsdagens første Arbejdsdag i den næste Samling. Men dette Lovforslag betegner heller ikke i og for sig en Ændring af det Forslag, vi vedtog i Marts Maaned, men en Udvidelse af det, en Udvidelse, som bestaar i en ny Paragraf, indeholdende det Ændringsforslag, som den højtærede Justitsminister stillede paa den sidste Dag, inden Rigsdagen hjemsendtes i forrige Samling, og som vi derfor af gode Grunde ikke kunde naa at tage Stilling til, da der med Ændringsforslaget kastedes et helt nyt Moment ind i denne i Forvejen meget vanskelige og komplicerede Sag. Jeg skal afholde mig fra at gøre Rede for Sagens Gang i sidste Rigsdagssamling i de to Ting, thi dette er en meget indviklet Labyrinth, som jeg — selv med de relativt klare Hjerner, vi har paa Rigsdagens første Arbejdsdag — alligevel skal vide at undgaa at gøre Rede for.

Den Udvidelse, der gennem § 2 finder Sted, er jo denne, at man foruden at forbyde Ting, der anvendes til Afbrydelse af Svangerskab, nu tillige tager Sigte paa at forbyde visse Genstande, som er tjenlige til Forebyggelse af Svangerskab, naar disse Genstande er særlig sundhedsfarlige. Men hermed kommer man ind paa et nyt Begreb for Lovgivningen, som i høj Grad gør det rimeligt, hvad jeg senere hen skal tillade mig at foreslaa, at Sagen henvises til et Udvalg, hvor man kan tage den under rolig og objektiv Overvejelse. Sagen har den Fordel i Aar, at den har været forelagt Sundhedsstyrelsen og er approberet af denne, men den højtærede Justitsminister hentydede til vægtigt Stof, som han kunde forelægge for Udvalget til Belysning af Nødvendigheden af den foreslaaede Udvidelse af Lovforslaget, og dette vil vi i det kommende Udvalg imødesee. I Fremsættelses-talen henviste den højtærede Justitsminister til en Artikel i „Ugeskrift for Retsvæsen“ (*Justitsministeren* [Steincke]: „Ugeskrift for Læger“). I Fortrykket staar der „Ugeskrift for Retsvæsen“, og jeg har derfor set efter i dette, men forgæves; men jeg forstaar altsaa, at der her foreligger en Lapsus fra Ministerens Side, og skal derfor lade dette Spørgsmaal ligge.

Jeg vil, som sagt, tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg, og vi vil her opfylde det Løfte, som vi gav Ministeren ved Sagens Behandling i sidste Samling, at tage Sagen under meget velvillig Overvejelse. Jeg haaber da, det skal lykkes

os at finde den for Sagen bedst mulige Løsning.

Lewinsky: Det foreliggende Lovforslag er jo kendt fra sidste Samling, da det er i Overensstemmelse med den Ændring, som den højtærede Justitsminister stillede Forslag om i Slutningen af Samlingen. Der var den Gang i Udvalget en vis Velvillie overfor Forslaget, men dog Betænkeligheder. For mit Vedkommende kan jeg ikke indse, at man bør nære store Betænkeligheder ved at gaa med til at forbyde Handel med saadanne Genstande af sundhedsfarlig Art, og jeg mener, det er paa det sundhedsfarlige, man her maa lægge Eftertryk. Jeg vil derfor paa mit Partis Vegne tilsige vor Villighed til at arbejde paa dette Lovforslags Gennemførelse, og jeg anbefaler det til Vedtagelse.

Ellinger: Ogsaa jeg skal tillade mig at tilsige en velvillig Behandling af denne Sag fra vor Side. I det Forslag, som var fremme i Fjor, dækkede Titelen ogsaa Indholdet, idet det jo var et Forslag, som indeholdt Forbud imod Handel med Genstande tjenlige til Afbrydelse af Svangerskab; det var netop det, der stod i det daværende Lovforslags § 1, og som ogsaa staar i § 1 i det nuværende Lovforslag. Derimod er jeg ikke sikker paa, at den Titel, som Lovforslaget her har faaet, dækker Indholdet af Forslaget. Her er der jo Tale om Forbud mod Handel med visse for Kvinder sundhedsfarlige Genstande. Saa snart man bruger Ordet „visse“, dækker det altid over det modsatte, nemlig en Uvished; for det er jo meget ubestemt, hvad det er for Genstande, der er Tale om; og dette, hvilke Genstande det er, staar der intet om i Lovforslaget, bortset fra en almindelig Udtalelse; og det bliver i Virkeligheden den ministerielle Bekendtgørelse, som slutter sig til Lovforslaget — men som ikke omtales i Lovforslaget —, der kommer til at rede nærmere ud, hvad det er for sundhedsfarlige Genstande. Det vil ogsaa ses, at selve Titelen ikke er saa god, naar man læser § 2, fordi der dér tales om Genstande, som *enten* frembyder en særlig Fare for Kvindens Sundhed *eller* er egnede til at afbryde Svangerskab; og det er altsaa kun det for Kvinden sundhedsfarlige, der omtales i Titelen paa Forslaget. Men det er jo i og for sig Spørgsmaal af anden Rang. Blicher man enig om Lovforslagets Indhold, bliver man vel ogsaa enig om, hvilken Titel det bedst kan faa; jeg haaber, man skal blive enig om Forslagets Ind-